

produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz ustawy z dn. 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowione w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie podwyższenia akcyzy od wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1023) stopy podatkowe podnosi się dla wina musującego winogronowego z 1.200.000 na 2.400.000, a dla wina musującego owocowego z 600.000 na 1.200.000 mk.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 1923 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

1073.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia wzgl. produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Ustanowioną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1024) opłatę akcyzową od siodu przerabianego na piwo w b. dzielnicy rosyjskiej podwyższa się z kwoty 2.880.000 do kwoty 5.760.000 mk. polskich od każdych 16,38 kg. (1 puda) wagi siodu, przeznaczonego do przeróbki na piwo.

2) Opłatę akcyzową, jaką uiszczać mają browary przerabiające w ciągu roku nie więcej niż 32.766 kg. (dwa tysiące pudów) siodu, podwyższa się z kwoty 2.400.000 do kwoty 4.800.000 mk. polskich od każdych 16,38 kg. (jednego puda) wagi siodu.

§ 2. Ustanowioną w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1024) opłatę akcyzową od piwa sprowadzonego za osobnym zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy rosyjskiej z zagranicy podwyższa się z kwoty 4.800.000 do kwoty 5.600.000 mk. od każdych 100 litrów piwa.

§ 3. Ustanowioną w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian

w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1024) opłatę akcyzową od brzezki piwnej, określoną od hektolitra tej brzezki i od każdego stopnia ekstraktu zależnie od rozmiarów rocznej produkcji browaru na obszarze b. dzielnicy austriackiej podwyższa się, jak następuje:

- dla browarów, przerabiających do 10.000 hekt. piwa z kwoty 276.000 do kwoty 552.000 mk. p.
- dla browarów, przerabiających do 30.000 hektolitrow piwa z kwoty 282.000 do kwoty 564.000 mk. polskich.
- dla browarów, przerabiających do 50.000 hektolitrow piwa z kwoty 288.000 do kwoty 576.000 mk. polskich.
- dla browarów, przerabiających do 70.000 hektolitrow piwa z kwoty 294.000 do kwoty 588.000 mk. polskich.
- dla browarów, przerabiających ponad 70.000 hektolitrow piwa z kwoty 300.000 do kwoty 600.000 mk. polskich.

§ 4. Postanowienia § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1024) dotyczące zwrotu opłat pobranych od piwa wywożonego za granicę zmienia się o tyle, że:

- wywożącym piwo zwraca się bez względu na zawartość ekstraktu w pierwotnej brzezce, z której to piwo wyrobiono, za każdy hektolitr piwa po 2.400.000 mk. polskich.
- wytwórcom piwa zwraca się za każdy stopień ekstraktu wywiezionego piwa z wytwórni za granicę po 480.000 mk. polskich.

§ 5. Paragraf 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1024) w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej otrzymuje brzmienie następujące:

„Od piwa sprowadzonego za osobnym zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy austriackiej z zagranicy pobiera się oprócz opłaty celnej dodatkową opłatę akcyzową od każdego hektolitra piwa i każdego stopnia ekstraktu pierwotnej brzezki podstawowej po 600.000 marek polskich, najmniej jednak 5.600.000 marek polskich”.

§ 6. Ustanowiony w § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1024) podatek od piwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej i na obszarze województwa śląskiego, ustala się w sposób następujący:

Podatek od jednego hektolitra piwa słabego sporządzonego z brzezki podstawowej, zawierającej do 8⁰/₀ ekstraktu, wynosi przy produkcji rocznej od pierwszych 10.000 hektolitrow po 4,320.000 mk. p.

za dalsze	20.000	„	„	4,560.000	„	„
powyżej	30.000	„	„	4,800.000	„	„

Powyższy podatek oblicza się od piwa pełnego o zawartości powyżej 8—13⁰/₀ ekstraktu brzezki podstawowej przy produkcji:

- do 10.000 hektolitrow po . . . 7,140.000 mk. p.
- za dalsze 20.000 hektolitrow po 7,420.000 „ „
- powyżej 30.000 hektolitrow po . 7,800.000 „ „
za każdy hektolitr.

Od piwa mocnego o zawartości powyżej 13% ekstraktu brzezki podstawowej dolicza się do stopy podatkowej, unormowanej dla piwa pełnego, za każde dalsze 4% ekstraktu brzezki podstawowej połowę stopy podatkowej, ustanowionej dla piwa słabego.

§ 7. Ustanowiony § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 126, poz. 1024) podatek od warek domowych podnosi się do kwoty 1.500.000 mk. polskich od hektolitra.

§ 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 1923 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

1074.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 grudnia 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia akcyzy od zapalek na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248), której ważność przywrócono ustawą z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 126 poz. 1026) podatek od zapalek w wysokości 6.000 mk. podwyższa się na 12.000 mk. od pudełka, zawierającego do 60 zapalek. Książeczki z zapalkami, zawierające do 30 zapalek, mogą być po dwie oklejone jedną opaską podatkową.

§ 2. Opaski podatkowe (banderole) wykupione przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia po dotychczasowej cenie, znajdujące się w fabrykach zapalek i to tak nalepione już na pudełkach w magazynach fabryki jak i nienalepione, podlegają dodatkowej opłacie w kwocie 6.000 mk.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 1923 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

1075.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 grudnia 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowioną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 126 poz. 1027) stopę podatkową podnosi się z kwoty 240.000 mk. do kwoty 380.000 mk. polskich od kilograma kwasu bezwodnego.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 1923 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

1076.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 grudnia 1923 r.

w sprawie podwyższenia podatku od zużycia olejów mineralnych.

Na zasadzie postanowienia art. 1 i 2 ustawy z dn. 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) i art. 1 i 3 ustawy z dn. 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej zarządza się co następuje:

§ 1. Podatek od zużycia oleju mineralnego przewidziany w § 2 austr. ustawy z dnia 26 maja 1882 r. (austr. Dz. U. P. № 55) podwyższony rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. 126, poz. 1028), zmienia się w następujący sposób:

a) oleje mineralne o gęstości do 750 ^o Ar. przy +12 R. (+ 15 ^o C.)
od 100 kg.	18,000.000 mk.
b) oleje mineralne o gęstości ponad 750 ^o do 865 ^o Ar. przy +12 ^o R. (+ 15 C.) od 100 kg.	12,000.000 "
c) oleje mineralne o gęstości ponad 865 ^o do 885 ^o Ar. przy +12 ^o R. (+ 15 ^o C.) od 100 kg.	2,000.000 "
d) oleje mineralne o gęstości ponad 885 ^o Ar. przy + 12 ^o R. (+15 ^o C.) tudzież ropa i wazelina od 100 kg.	8,000.000 "